

izhaja razen ponedeljka
in dneva po prazniku
vsak dan opoldne.

Uredništvo je v Ljubljani,
Frančiškanska ulica št. 6/L,
Učiteljska tiskarna.

Dopise frankirati in pod-
pisati, sicer se jih ne pri-
šči. Rokopise se ne vrača.

Oglaš: Prostor 1 mm X
55 mm po K 120. Uradni
razglaš, poslano ter no-
vice isti prostor K 100.
Pri večjem naročilu
popust.

NAPREJ

Glasilo jugoslov. socialno-demokratske stranke.

Telefonska št. 312.

Naročnina: Po pošti ali
z dostavljanjem na dom za
celo leto K 240, za pol
leta K 120, za četrt leta
K 60, za mesec K 20,
za Nemčijo celo leto K 312,
za ostalo tujino in Ameriko
K 360.

Reklamacije za list
so poštne proste.

Upravišтво je v Ljubljani,
Frančiškanska ulica št. 6/L,
Učiteljska tiskarna.

Princ-regent pride!

Princ-regent Aleksander Karađorđević se mudi te dni v Zagrebu in obišče koncem tedna tudi Slovenijo. Deželna vlada, ki je povsem klerikalna, je v pripravi veliko akcijo, da bo sprejem regenta sijajen. Po cestah in trgih je zapovedala postaviti mize, po hišah hodijo redarji in zabijajo hišnim gospodarijem, da se prebivalci ognje vsakršnih nespoštnosti. Tudi klerikalni in liberalni hišni posestniki in drugi magnati ne zaostajajo z ukazi, ki jih dajejo svojim strankam, kako morajo okrasiti svoja oknavnjahovi: hišah ne smeč se za izdatke, ki jih utegnejo imeti stranke z dekoriranjem. Pripravljajo se tudi vojaštvo, uradništvo pregleduje svoje ponošene obleke, kakor se nač spodobijo za velike parade ob izvrševanju »patriotičnih« dolžnosti. Iskreno se obhajajo klerikalni komunisti in kapitalistični demokrati, dasi njih objem motilo mala nesoglasja, konkurenca v servilizmu, ki je prav tak kakršni je bil tedaj, ko so vlada-li pri nas še Habsburžani. In agilenjši so še liberalci, ki napadajo klerikalno vladno, da je še premalo servilna.

Ne jemljemo si pravice, da bi kratili meščanskim voditeljem, ki so tega že navajeni, veselje. Zakaj ljudje, ki so vzgojeni tako, ki so živeli tako — ne morejo biti drugačni, in potrebujejo za svojo politično rehabilitacijo enakih prireditev. Gospoda meščanska prav dobro ve, da take prireditve hipnotično vplivajo na množice, da v takih trenutkih množice po veliki večini pozabijo na resnost življenja, ki re temelji v manifestacijah, pač na v resnem delu za socialno ureditev države. Kar kriče meščani to kriče množice; kakor so to delale nekda, ko so se servilno klanjale osebam, ne misli pa o socialnih odnosih v državi, tako delajo danes. To je umetnost, ki jo prav dobro razumejo tudi naše meščanske stranke.

Če te dni čitamo komunistični Večerni list, republikanskega Slovenca ali centralistični liberalni Slov. Narod, smo razočarani. Radikalni »Večerni list« je popolnoma pozabil na svojo »socialno« stran; enako vloga igra Slovenec. Spomnimo se za eno leto nazaj. Takrat so bili naši klerikalci vsi zmešani, zato so po svojem časopisu kričali o republikah! Danes? Danes so drugi časi; takrat so kričali, urei so kričali in danes kriče — ali so demagogi — ali praktiki — ali ... o tem sodi lahko vsak sam. A eno je gotovo, da namreč hočejo s narado množice pritegniti nase in s tem pridobiti več vpliva nanje.

Socialisti smo napram tem stvarim hladni. Manifestacije vzporedno od zgoraj so sredstvo politične vrednosti za meščanske stranke. Mi se ne bomo vmešavali.

Naša država še ni konstituirana; nahaja se v prehodni dobi, o končni ureditvi in obliki bo sklerala konstituenta. Dinastiji so v tej novi državi ponudile regentstvo stranke, o konstituiranju države v sedanji obliki bo pa sklepala pravnovoljavno šele ustavna narodna skupščina. Ne trdimo sicer s tem, da ta ne bo akceptirala oblike, ki jo določa sedanja srbska ustava, ali pravno še stvar ni rešena. Socialni demokrati smo pa po svojem programu republikanci, ker smatramo, republikansko dežavno obliko za predpogoj socialistične družbe.

Delavstvo se teh manifestacij ne bo udeležilo, ker ima preveč skrb za vsakdanji kruh; prevelik je tudi strah delavstva, še bo ta država prav tako milila »išča«, kakor je bila stara Avstro-Ogrska, zakaj preveč grenkih spominov ima zlasti na vojna leta. Klerikalci, liberalci in drugi pa izrabljajo priliko poseta v svoje politične namene. To je njih namen, njih morala in njih sredstvo.

Svobodno jim!

Nepošteno časopisje.

Ako pišemo o nepoštenem časopisju, potem je jasno, da mislimo na — klerikalno, kati listi, ki jih izdajajo ti politični nepoštenalci, so vsak dan bolj nepošteni. Na Slovenskem izdajajo med drugimi list, ki ga imenujejo »Večerni list« in ga predstavljajo javnosti kot — »neodvisen« list. V tem »Večernem listu« so v vsaki številki gomile laži — ena strašnejša od druge...

Vzemimo n. pr. številko od 24. junija 1920. Tam beremo članek »Kako gospodarijo socialni demokrati«.

V njem pripovedujejo klerikalni nepoštenjakoviči da si hočejo dunajski mestni svetniki povišati plače na — 92.000 kron letno, dunajski župan pa na — 144.000 K... Vsklika: tako je soc. dem. gospodarstvo!

Kaj je res? Res je, da je dunajski župan mož, ki ga vsak spoštuje in čisla. Sodr. Reumann je osivel pri poštenem delu za dunajsko delavstvo, zato so ga Dunajčani, ko so na Dunaju prvičkrat po splošni in enaki volilni pravici volili, tudi izvolili za svojega župana!

Sedaj mu hočejo dati 12.000 nemško-avstrijskih kron na mesec, par pomeni približno 6000 jugosl. kron na mesec. Gospodje pri »Večernem listu« naj povedo plačo deželnega predsednika dr. Brejca ali pa ono navedenika prof. Remca in — čitatelji Večernega lista bodo videli, kako jih »Večerni list« grdo za nos vodi.

Dunajski mestni svetniki (Stadträte) imajo iste funkcije kot recimo prejšnji deželni odborniki naših dežel; ti mestni svetniki so stalno uradujoči funkcionarji, ki morajo živeti le od prejemkov te službe. Ako se jim hoče povišati plače na — 92 tisoč kron letno, pomeni to, da bodo dobivali ostali okrog 7600 K mesečno, kar pomeni okrog naših jugosl. K 3800, kar ima v Ljubljani vsak boljši knjigovodja.

»Večerni list« sicer dobro ve, da so te plače, ki se jih predlaga za dunajškega župana in uradujoče mestne svetnike, nizke, majhne, za dunajske razmere komaj zadostne ali kaj njemu resnice? On hoče lagati in blatiti socialnodemokracijo!

Ali pa članek »Socialisti v Ameriki«? Laž se vrsti za lažjo. Naš sodrug Etbin Kristan stoji v Ameriki na čelu najmočnejših organizacij, kar je jasen dokaz, kakogaceni ameriško delavstvo. »Večerni list« pa hoče vtihotapiti misel oz. sumničenie, da je bil naš Etbin Kristan za časa vojne podkupljen — od Avstrijancev, ker ni hotel prevzeti predsedstva »Slovenske Lige«, ki je potem (ali iz žalosti ali iz jeze) izvolila za predsednika bankirja Sakserja — pa tudi kmalu zaspala in umrla...

Sodrugi Etbin Kristan je načelni nasprotnik boljševikov in komunistov. V »Proletarcu« so izpod njegovega peresa izšli znameniti članki o tem. Tudi »Naprej« jih je ponatisnil že precejšnje število. Ali kaj to — »Večernemu listu«? Zlaže se in za-piše: Etbin Kristan je boljševik in zani je samo to prav, »kar napravita apostola Lenin in Trocki«...

Ljubljansko poverništvo za socialno skrb je napravilo s svojo stanovanjsko naredbo precej prahu. Mi smo takrat ko povedali, da ne bo iz te moke veliko kruha, ker je naredba bila izdana bolj kot »politikum« manj pa, da se res kaj naredi. Poverništvo za soc. skrb bi n. pr. moralo najprej pritisniti na državo, da ta zida za svoje uslužbence, potem na občino, na velike zavode a la Ljudska posojilnica, Jugosl. tiskarna, Gospodarska Zveza, na K. Polaka itd. ali zgodilo se je, da je n. pr. jugosl. knjigarna na Gosposvetski cesti ob tistem času odprla celo nepotrebnost filijalo ter odjedla dvojice lepih stanovanj potrebnim ljudem in da klerikalna Nova Založba ni zaprla prodajalne ter se preselila v velike prostore Jugoslovanske knjigarne s tem izpraznila stanovanje za potrebnega človeka. Ker se naš »Naprej« ne vmešava v spor, ki se je vnel radi te stanovanjske navedbe, laže »Večerni list«, da igramo vlogo »trapa-stega gledavca«.

»Večerni list« laže dalje, da je lokada soc. dem. delavstva proti Ogrski — neuspešna, laže, dasi ve, da je narobe — res!!

Itd, itd. Laž se vrsti za lažjo, neresnica sledi neresnici!

N. pr. kako d'zno laže »Večerni list« in kako neverjetno umazano vodi svoje bravce za nos pove drastično sledeče:

Večerni list z dne 24. junija poroča pod naslovom: »Kemični delavci« to-le:

»Vič-Glince. Delavstvo tovarna Seemann je stopilo v mezno gibanje. Plače dosedaj ne morejo več varžati življenjskim potrebščinam. Zato so stavili zahteve za 50 odstotno povišanje plač od 1. junija dalje; življenjske potreščine naj bi dajala tovarna po lastni ceni, isto premož in drva. Nadalje se zahteva enkratni nabavni prispevek za oženjene po 800 kron, za samce po 400 kron«.

To je vse prav in lepo — ali prav in leno ni, da ti povedano »kdo je tovarna Seemann«? To so gospodje pri Večernem listu zamolčali, ker — tovarna Seemann je last klerikalne »Gosp. Zveze«!! Cisto enostavno so se zlagali: »tovarna Seemann« mesto da bi zapisali po resnici tovarna za m'lo od Gospodarske Zveze.

Neuki braveli so informirani, da je v tovarni Seemann — mezdno gibanje. Naznačene so zahteve itd. Po-božni nepoštenjakoviči pa zamolči — lastnika, ker je ta kri od njegove krvi...

Nepošteno časopisje je huda nesreča za vsak narod; za nas uboge Slovence je to seve še posebno hud. Iz prižnice lažjo, v spovednicah obrekvicjo in v časnikih od »Slovenca« in »Večernega lista« do »Straže« in »Domoljuba« pa izlivajo gnolnico laži in neresnice. Težka je naloga socialne demokracije, težka ali nadvse potrebna je, kati rešiti se mora slovensko ljudstvo nepoštenega klerikalnega časopisja in nevrednega klerikalnega jerobstva!

Proti nepoštenemu klerikalnemu časopisju — v delavske hiše socialno demokratske liste!

Pismo iz Prage. Praga, 20. junija 20.

Mednarodni bojlet Madžarske. Na poziv vsesplošne strokovne mednarodne zveze se je začel z današnjim dnem bojlet Madžarske. Kakor veste, razsaja na Madžarskem beli teror tako, da je strah in groza. Počatkom 1. 1920 je bilo tam 5000 ljudi obojenih na smrt, 50.000 pa jih je bilo vrženih v ječo. Mednarodna vesterokovna zveza je poslala svoje delegate na Madžarsko, na kontrolirajo poročila o strašnem belem terorju. Rezultat te delegacije je preglas bojlet. Tukajšnji osrednji strokovni svet v Pragi, Unija čezmejnih uslužbencev v češkosl. republiki, Zveza trg. in obrtnih nastavljenec, Zveza trg. in specijalnih delavcev in sekcija poštinih in telegrafnih uslužbenec so izdali te dni proglas, s katerim se pridružujejo pozivu vesterokovne mednarodne zveze in s katerim pozivljajo vse delavstvo svojih strok, da deluje z vso silo, da bo bojlet Madžarske popolen. Reakcionarni, kapitalistični in klerikalni časopisi besne, dasi morajo priznati, da je beli teror ogrskih nazadnjakov nekaj doslej nečuvnega in nezasiščenega.

Zastopniki »italijanskega« proletarijata v Pragi, 18. junija sta prišla sem soodr. Regent, urednik slov. tednika »Delo« ter s. Capon, tajnik

tržaskih strok, organizacij, da dobita oficijelno zatrdilo, da češki legioniari ne bodo »bojevali se proti sovjetski Rusiji«. Kakor veste, dela delavstvo Trsta velike ovire prevozu češkoslov. legionarjev, ki hočejo z vsem orožjem domov iz Sibirije. Tržaska sodruga sta sedaj tu, da dobita garancije, da se to orožje ne bo vporabljalo proti Rusiji. Dobila sta tudi te garancije od soc. dem. stranke in izjavila sta, da ob odsled prevoz legionarjev prost. Oba sodruga sta v tukajšnjih čeških listih označena le kot zastopnika »italijanskega« proletarijata, kakor bi slovenskega v Trstu ne bilo.

Ustanovitev urada za prekomelno trgovino. V zbornici poslancev se razpravlja o tem, kako se uredi trgovina z ostalimi državami. Ustanovi se poseben urad za to, kojemu bo stal na čelu minister-strokovnjak. Poročal je o ustanovitvi tega urada soc. dem. Klein. Njegov govor je bil jasen in programatičen, ki je izzvenel v zahtevo, da mora nadzorstvo nad vso uvozno in izvozno trgovino imeti država. Centraliziranje vse agende in enotnost v kompetenčnih vprašanjih, ki se tičejo naše trgovine, pa je nujna potreba, če hočemo red.

Avstrijska in ogerska vojna posojila. V zbornici se razpravlja o IV.

LISTEK.

Zvonimir Kosem:

Naš greh.

Opotekajočih se korakov smo stopali po ozkih, nečednih, zelo mračnih in čudno vijugastih ulicah hrupnega obmorskega mesta med pisano množico ljudi, ki so se pre-rivali in pehali, da so si delali tako prosto pot. Za hišami je morje zamolklo bučalo in pošumevalo, ali komaj smo čuli njegovo bučanje, ki se je mešalo in spajalo s hrupom mesta v en sam nerazločen šunder, v eno samo hropenje in sopenje.

»Nikdar več ne grem tja... k temu stiskaču... Naj dela sam na barki, če hoče!« je kričal ves razjarjen Angelo; z obema rokama je krillil po zraku, omahoval na vse strani in se zadeval s čelom in z glavbo od zid. Močno razburjen je bil, znoj mu je lil s čela, lica so mu kakor v razbeljeni peči krvavodeče plantela. Držal sem ga pod pazduho in pazil, da se mi ne zvrne na tla in se ne potolče.

»Prav govoriš, čisto pravi« sta mu pritrdjevala Maks in Polde in se rezko kro-botala, dasi jima ni bilo prav do smeha.

Angelo je nenadoma obstal.

»Kadar je luža prevelika, ne brodi človek nič več po njej!« je dehal, »Dolgo sem

delal pri tem stiskaču, dalje ne bom. Če misli, da mu bom zastojal kakor črna živina, ki ne sliši in ne vidi ničesar drugega kakor batine, se moti... Raje poginem na cesti, kakor bi se še dalje ubijal za tiste uboge solde. Zdal pa — da bi mi še ne plačal teh krvavozaslužnih soldov?!

Vsak mesec mi je težko plačal, o dobro vem, — zdaj naj čakam pa celo leto? — Kdor je bil že katerikrat na barki za kurjača, dobro ve, kako slabo in težko je to opravilo... Zdal sem pa lačen, da se komaj držim pokoncu. Ali ni smešno, da kolovratimo kakor sestrđani volkovi po cestah! Kje je pravica? Kakor drugi ljudje smo, mislim, samo z zrakom se ne moremo živeti...

Maks se je opotekel in potrepal Angela po ramih.

»Bravo, Angelo, resnične so tvoje besede: tudi mi smo ljudje! — Ali zdaj ne pomaga nobeno jadikovanje in tarnanje, ko stojimo vsi, kar nas je tukaj, kakor pod kapom... Vidiš, ti se pantaš, ker ti noče plačati tisti stiskač na barki mesečne plače... ali kakšne komedije že imaš, mi trije čakamo pa na delo in ga ne moremo dobiti... tri dni že čakamo... Da bi se pripeljalo vsaj zopet kaj bark v luko, da bi si zaslužili tako kak krajcar pri izkladanju!«

»Če je treba, pa naj poginem na cesti!« Je povzel zopet Angelo. Delal sem kakor se

spodobilo, delal skoraj za prazen nič. Pa sem pretrpel. Zdal je konec moje potrpežljivosti, ker misli ta falot, da ga bom čakal za po-šteno zaslužene solde vse življenje... Ne, nič več ne grem tja, še ne pogledam ga več, naj jih požre sam, tiste kronce, da bo sit enkrat!...

Prenehaj je. Tesneje sem ga stisnil pod pazduho, da se ni zvrnil po tleh, ker je tako močno omahoval.

Polde je zamahnil z roko.

Dosti, Angelo — čemu bi se zastojl jezil? Ne stopi več na tisto barko, nikar se ne daj vleči za nos... Počakajmo vsi skupaj do srede; takrat bo spet dosti bark v luki, treba bo izkladati, in zaslužili bomo kaj denarja... Danes, mislim, je ravno sobota; dolgo je seveda do srede, pa kaj se hoče? Boljše nekaj kakor nič!...

»Slabo nas tolažiš!« se mu je zasmejal Maks v obraz.

»Res slabo, imaš prave«, mu je pritrdil Angelo. »Kje je še sredo? Jaz sem pa že zdaj truden od lakote, na smrt truden... Črn kruh bi grizel tako poželjivo, kakor da imam pečenko pred sabo. Pa kaj črn kruh? Samo skorjico bi zdajle rad...«

Maksu se je stemnil obraz.

Ali smo še ljudje, ali nismo? Jaz mislim, da nič več... Če ponujam svoje živ-lave roke za par soldov in kljub temu ne morem dobiti nikjer dela — no, potem adijo

in dober tek!... Tako ne bo šlo naprej, tudi ne sme iti — kje so božje in človeške postavice za nas?... Drugi se vozijo v kočljah, pijani od razkošja in od uživanja, mi pa se opotekamo od lakote in od žeje izmučeni po cestah, ne da bi si mogli privoščiti ov-senega kruha. Kje je pravica? Kruha vsem, ki bi si ga radi privoščili, prislužili s krvavimi žulji svojih rok!«

Angelo je stisnil pesti jezno in zaškrtal z zobmi:

»Prokleto življenje, da nas mora nositi zemlja!... Če nismo vredni črnega kruha, pa počakajmo toliko časa, da omahemo po tleh in se sesedemo... Nikamor ne grem več klečepazit, še najmanj pa k njemu... k tistem stiskaču na barko; naj goljufa druge, mene ne bo več...«

Tako smo šli naprej iz ulice v ulico, klavirni in sestrđani, pesti stisnjene, zoba škrtajoče. Za nekim vogalom nas je zapazil stražnik, se naglo zasuknil in smuknil kakor v strahu med gnečo ter nam izginil izpred oči...

Mračilo se je. Zavili smo v zaduljo, skoro temno ulico, ki se je vila ozka in vijugasta med visokimi, črnihi zidovi na obeh straneh; vsa okna so bila odprta na stežaj, krčme so bile nabito polne, hrup in šunder povsod, kamorkoli sem se ozrl; zdajpazdal se je prikazala visoko nad nami, v oknu četrtega ali petega nadstropja, čudno nali-

špana ženska glava z mogočno frizuro, cigareto med ustami, in kol nato zopet izgila. Smrad se je širil v ulici; iz vseh več so kričali surovi pijani glasovi, čulo se je izlivajoče žensko hilitanje.

Angelo se je zaklel.

Tukaj pljče, kakor da bodo živeli samo še ta večer, duše pijane! — Imaš še kak sold, Maks, poglej!

»Nimam, pa če se slečem do gola!«, je odkimal Maks klaverno in upognil tilič.

»In midva ravno tako!« sva pristavila Polde in jaz.

Pisana gruča razgovorih, visokosfriziranih deklet v rahlih, globoko izrezanih bluzah nam je zastavila z odprtimi rokami tesno pot; vse so se ostudno smelele in pomeljkovale s trudnimi, črnapodčrtanimi očmi. Ena izmed njih, vitka, prsa bujnokipeča, roke do ramen gole, oči črne in črno frizuro nad belim, visokim čelom, se je zadel ob Angelov komolec.

»Greš?«

Angelo je je sunil v stran.

»Olej, da mi izgineš izpred oči! Nisem ravno najboljšje volje danes...«

Črnka je nekaj zamrmrala, zaklela par-krat roboto in se pomešala med ljudmi.

Povsod berači... Pojdimo kam dru-gam, koder se vozijo ljudje v kočljah!« je nasvetoval Maks.

Stampilje
iz kavčuka
Ciril Sitar
LJUBLJANA
sv. Petra cesta 13.

BAIKAN trgovska, špedicijska in komit. deln. družba
Podružnica v Ljubljani. Ate. glavn. K 1.500.000.
Spedicijska vsakega blaga. — Vskladščanje. — Zaccarinanija. Reekspedicijska. — Prevažanje pohištva. Lastnica L. ljubljanskega skladišča

KRISPER & TOMAŽIČ
Direktna zveza s progostužne železnice. Telefon št. 366.

Vsakovrstne slamnike

slamnate torbice (cekarje) predpražnike; vse različne slamnate izdelke, priporoča gospodom trgovcem in cenjenemu občinstvu v obilno naročbo 314

FRANJO CERAR,
tovarna slamnikov v Stobu, p. Domžale pri Ljubljani.

Zaloga novih raznovrstnih dvokoles z najboljšo pnevmatiko, posebej plašči, gračna čreva in vsakovrstni deli za dvokolesa in razne stroje. — Vzamejo se tudi stara dvokolesa in stroji v račun. 623

F. B., trgovina z različnimi stroji, LJUBLJANA, Stari trg 28.

2 zidarska polirja,
izurjena sprejme takoj stavbena trdka Viljem Treo, Ljubljana Gosposvetska cesta 10.

Po nižjani ceni došla nova raznovrstna dvokolesa z najboljšo pnevmatiko, posebej plašči, gračna čreva in vsakovrstni deli za dvokolesa in razne stroje. Vzamejo se tudi stara dvokolesa in stroji v račun.

F. DATJEL, LJUBLJANA, Stari trg št. 28.

POZOR! POZOR!

Baker Weiss, Maribor.

Anončni in informac. zavod Vedež, Maribor.

Kava, čaj

Čokolada
Kakao
Bonbone
Kavni pridelek
Konjak
Rum
Likerje
Sampanjec
Namizna vina
Mandelne
Rozine
Paradižnik
Riž
Slive
Dišave

razpošilja po celem kralj.
JOSIP FABIANI, Ljubljana,
Prešernova ulica 54.

Konkurenčne cene! Samo na debelo!
Vsakovrstno manufakturo
se dobi po najnižjih cenah pri trvdki
BRUMAT F., LJUBLJANA, Mestni trg 25 I.
Lastni avto za prevažanje. Konkurenčne cene.

POZOR KOLESARJI!

Najboljša in najcenejša

PNEVMATIKA

za kolesa ter vsakovrstni AVTOMOBILI se dobe pri
Fran Florjančič-u, Šelenburgova ulica 6.

Menjalnica

Slov. eskompt. banke

Ljubljana

naspr. glavnemu kolodvoru

kupuje in prodaja devize in valute po najugodnejših dnevnih cenah.

Ima poseben borzni oddelek.

SVEČE po nižjani ceni za iluminacijo o priliki prestolonaslednikovega obiska oddaja v vsaki množini na veliko in malo trdka
IVAN JELAČIN, LJUBLJANA.

50 gozdnih delavcev

za Besno. Prehrana ter plača dobra. Delo se prične 15. julija. Vsaj cepin in sekuro prinesiti seboj. Podrobna pojasnila daje Drž. Posredovalnica za delo v Ljubljani.

Rogaška Slatina

Najboljša mineralna voda Tempel vrelec, namizna voda Styria vrelec, medicinalna voda Donatski vrelec, medicinalna voda :: najmočnejše vrste ::

Zastopstvo v vseh večjih mestih in krajih. Dobiva se v vseh prodajalnah in restavracijah.

POJASNILA DAJE: RAVNATELJSTVO ZDRAVILIŠČA ROGAŠKA SLATINA.

Hočete obdržati svojo lepoto? Hočete imeti kakor baržun mehko kožo? Hočete solnčnih peg, mozoljev in ogryev? Uporabljajte Fellerjevo pravo Elza obrazno, detel Zavidani! 1 lonček 9 K, št. III. 12 K. K temu Fellerjevo najfinišje lilijanovomlečno milo 16 K.

Hočete imeti lepe, zdrave lase? Fellerjeva prava pomada za rast las doseže bujne lase! Zaprči prhlaj, prerano osivenje. Zabrani plešol! 1 lonček 9 K, št. III. 12 K. K temu močno terovo milo za umivanje glave 8 K. Šampon 1 K. Mazilo za brke 2 K 50 vin. in 3 K.

Mučijo Vas lurnja očesa? Fellerjev pravi turistovski obliž učinkuje brez bolečin, hitro in zanesljivo! Nobenih žuljev!

Nobene trde kože! Mala škatljica 4 K, velika škatljica 6 K.

Zelite še kaj? Fellerjeve Elza umivalne pastilje (Kolonjska voda) 1 škatljica 7 K. Fellerjev umivalni prašek proti potjenju 1 škatljica 6 K. Fellerjev mentolni črtlik zoper glavobol in zobobol 1 škatljica 4 K. Fellerjev Elza fluid 6 dvojnatih ali 2 veliki steklenici 36 K. Najboljši parfum z najfinjšim duhom od 8 K naprej. Najfinjši Hega-puder Dr. Kluger, bel, roza in rumen, 1 velika škatljica 12 K. Močna Francovka v steklenici 8 K in 22 K. Omot in poštnina posebej a najceneje

Eugen V. Feller, Ljekarnar, Stubička Donja, Elzatrj št. 252 (Hrvaška)

Slovenska eskomptna banka.

LJUBLJANA, junija 1920.

Vabilo na subskripcijo
25.000 novih delnic po 400 K nom. v skupnem znesku 10.000.000 K.

P. n.

Na podlagi sklepa rednega občnega zbora z dne 17. aprila 1920 in v smislu dovoljenja gospoda ministra trgovine in industrije iz dne 23. maja 1920 VI. št. 912 je sklenil upravni svet zvišati delniško glavnico od

kron 10.000.000— na 20.000.000—

in sicer na ta način, da se zaenkrat izda 25.000 delnic po K 400 — nominale pod sledečimi pogoji:

- 1.) Posesnikom starih delnic se ponudi 12.500 novih delnic in to na ta način, da sprejmejo stari delničarji za vsaki dve delnici eno novo po kurzu K 550.—.
- 2.) Ostanek od 12.500 delnic se da na razpolago novim subskribentom in starim delničarjem, v kolikor isti žele podpisati več delnic, kot jim po zgornjem razmerju pripada, po kurzu K 670.—.
- 3.) Nove delnice participirajo na dobičku zavoda za leto 1921, vsled česar povrnemo subskribentom 4 % obresti od dneva vplačila do 31. decembra 1920, t. j. pri optiranih delnicah okroglo 11— kron in pri delnicah, ki se na novo subskribirajo okroglo 13— kron za vsako delnico.
- 4.) Subskripcijski rok traja od 18. junija do 10. julija 1920 in se ima protivrednost podpisanih delnic vplačati najdalje do 10. julija 1920.
- 5.) Pravico repartitije si pridrži upravni svet in se povrnejo od vplačila za nedodeljene delnice 4 % obresti od dneva vrnitve denarja.
- 6.) Prijave sprejemajo glavna blagajna in menjalnica podpisane zavoda, Hrvatska eskomptna banka v Zagrebu, Srpska banka v Zagrebu.
- 7.) Kurzni dobiček (agio), ki se doseže pri izdaji novih delnic, gre v korist rezervnemu zakladu banke odštevši emisijske stroške in pristojbine.
- 8.) Uspeh subskripcije je zajamčen po garancijskem sindikatu.
- 9.) Delničarji I. in II. emisije naših delnic, katere se glasijo na „Ilirsko banko“, morajo te delnice pri izvršitvi opcije predložiti, da se zaznamuje prenos istih na „Slovensko eskomptno banko“.

Upravni svet Slovenske eskomptne banke.